

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 545
din 31.08.2016

Dosar nr.: 189/2015

Petiția nr.: 2165/23.03.2015

Petent:

Reclamat: Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași

Obiect: neacordarea sporului de noapte, sporului pentru condiții grele de muncă și toxicitate, precum și concediul de odihnă suplimentar

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. **Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași** cu sediul în loc. Iași, str. Gorge Coșbuc, nr. 3-5, județ Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea sporului de noapte, sporului pentru condiții grele de muncă și toxicitate, precum și concediul de odihnă suplimentar. Petentul se consideră discriminat în comparație cu colegii săi care primesc drepturile menționate.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.05.2015, prin adresa nr. 2165/30.04.2015 fiind citat petentul, iar prin adresa nr. 2988/30.04.2015 fiind citată partea reclamată. Părțile au fost prezente la audiere, partea reclamată depunând punctul de vedere cu privire la obiectul petiției prin adresa nr. 3309/14.05.2015.

3.3. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că lucrează ca Agent la Sectorul Politiei de Frontiera Husi din cadrul Inspectoratului Teritorial al Politiei de Frontiera Iasi, iar in acest moment este "pus la dispoziție", conform art. 65 alin. 2 din Legea nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului. Începand cu luna octombrie 2011 prin dispoziția Șefului I.T.P.F. Iași, a fost planificat să execute misiuni la ture serviciu, pentru supravegherea frontierei, cu program de 12/24,12/48 program in ture de zi respectiv ture de noapte, pentru care ar trebui să fie încadrat în condiții de munca speciale si sa primească la salariul lunar sporul de noapte pentru munca prestata pe timpul nopții. In toată această perioadă și până în prezent, petentul desfășoară activități specifice de supraveghere a frontierei, alături de alți colegi, însă el nu primește sporul de noapte, deși desfășoară activități în ture, prevăzute de legislația muncii ca ore/muncă de noapte, iar ceilalți colegi primesc acest drept.

4.1.2. De asemenea, nu primește sporul pentru condiții grele de munca si toxicitate (sporul de antena), precum si concediul de odihna suplimentar prevăzut pentru lucrul in astfel de condiții conform O.G. nr. 6/2007 si Legii nr. 284/2010 , deși ceilalți colegi, împreună cu care lucrează in aceleași condiții, îl primesc.

4.1.3. Totodată își desfășoară activitatea in locuri de muncă in condiții de muncă deosebite sau speciale, definite astfel de către Hotărârea nr. 1822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiști si, pe cale de consecință, angajatorul ar trebui să-i înscrie in cartea de munca drepturile aferente stagiului de cotizare in condiții de munca deosebite sau speciale, funcție de locul efectiv de muncă, pe baza cărora, sa poată beneficia de drepturile de pensie corespunzătoare in condițiile legii, precum și celelalte drepturi legale corespunzătoare,lucru care nu se întâmpla la aceasta data fiind încadrat doar in condiții normale de munca cu toate ca ceilalți colegi cu care lucrează efectiv si defasoară aceste activități primesc acest drept.

4.1.4. Petentul menționează ca s-a adresat deja angajatorului, iar răspunsul pe care l-a primit a fost ca va primi toate drepturile in condițiile art.65 al. 6 din L 360/2002 articol care spune : (6) In cazul in care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penala ori achitarea, precum si in cazul incetarii urmăririi penale ori a procesului penal, polițistul va fi repus in

toate drepturile anterioare, inclusiv compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. Astfel petentul se întreabă dacă va fi condamnat de legea penală înseamnă că nu va mai fi plătit pentru munca depusă, ore de noapte, munca în condiții deosebite și speciale și sporul de antenă.

4.1.5. Punctul II din Anexa la HG 1822/2004, enumera locurile de muncă și activități cu condiții speciale, pentru care la stabilirea pensiei se iau în calcul un an și 6 luni pentru fiecare an lucrat. Potrivit art. 2 alin. 2 din Ordinul MAI 489/2005, beneficiază de încadrare în condiții deosebite, speciale și alte condiții, polițiștii care desfășoară efectiv activități sau lucrează în locuri de muncă prevăzute în anexa la H.G. 1822/2004 ce constituie atribuții cu caracter permanent potrivit fisei postului coroborate cu prevederile Regulamentului de Organizare și Funcționare referitoare la atribuțiile specifice compartimentului din care face parte". Practic, toți polițiștii de frontieră care efectuează misiuni de supraveghere a frontierei de stat sau control de frontieră sunt încadrați în condiții de muncă speciale. Astfel, ITPF lași acordă la muncă egală drepturi diferite, ajungându-se la aplicarea unui tratament juridic diferențiat și încălcându-se principiul egalității înscris în art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României și dispozițiile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, interpretând eronat prevederile legale care privesc modul de salarizare și acordare unor drepturi polițiștilor puși la dispoziție.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Petentul, agent șef de poliție, este încadrat în Ministerul Afacerilor Interne, din sursă externă, cu data de 31.10.1994. Până la data de 21.02.2011 polițistul a fost încadrat la compartimentul Echipaje Nave al Sectorului Poliției de Frontieră Huși din cadrul I.J.P.F. Vaslui. Cu data de 21.02.2011, a fost pus la dispoziția Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Vaslui, în condițiile prevăzute de art. 65 alin. (2) și (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a faptului că prin Ordonanța procurorilor din cadrul Parchetului de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -D.N.A., s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva polițistului, în dosarul 386/P/2010, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută și pedepsită de art. 7 alin.(I) din Legea 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportat la art. 254 alin. (2) Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal și infracțiunii prevăzute de art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu aplicarea art. 33 lit. „a” Cod penal.

4.2.2. Cu data de 24.02.2011, polițistului i-au fost suspendate raporturile de serviciu, în condițiile prevăzute de art. 65 alin. (3) și (5) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a arestării preventive (Rechizitoriul din 15.04.2011 al procurorilor din cadrul Parchetului de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție în dosarul 386/P/2010, prin care s-a solicitat trimiterea în judecată, Dosarul penal nr. 325/45/2011 înregistrat la Curtea de Apel Iași, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută și pedepsită de art. 7 alin.(I) din Legea 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportat la art. 254 alin. (2) Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal și infracțiunii prevăzute de art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu aplicarea art. 33 lit. „a” Cod penal, încheierea din 19.04.2011 a Curții de

Apel Iași, dispusă în dosarul nr. 325/45/201 l/al); arestarea preventivă a fost menținută până la data de 19.05.2011;

4.2.3. Cu data de 19.05.2011, a fost menținută suspendarea raporturile de serviciu, ca urmare a faptului că prin Decizia nr. 2064 din 18.05.2011 a înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr.4146/1/2011 prin care a fost admis recursul inculpatului împotriva încheierii din 11.05.2011 a Curții de Apel Iași, Secția penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr. 325/45/2011 și prin care s-a admis cererea de liberare provizorie sub control judiciar, de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr. 122/UP din 23.02.2011 emis de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, în dosarul nr. 1582/2/2011, înalta Curte de Casație și Justiție, a stabilit în baza art. 1608a alin. (3) Cod procedură penală, raportat la art. 1603 alin. (3) și (31) Cod procedură penală și obligații inculpatului până la soluționarea Dosarului penal nr. 325/45/2011, de a nu exercita profesia de polițist, de a nu deține, folosi și purta nicio categorie de arme;

4.2.4. Cu data de 04.07.2011, polițistul a fost pus la dispoziția Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Vaslui, în condițiile prevăzute de art. 65 alin, (2) și (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a înlăturării interdicției de a exercita profesia de polițist (Sentința Penală a Curții de Apel Iași nr, 103 din 29.06.2011, în Dosarul Penal nr. 325/45/2011 aflat pe rolul acestei instanțe, rămasă definitivă ca urmare a neatacării cu recurs de către Parchetul de pe Lângă înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Iași);

4.2.5. Pe timpul punerii la dispoziție în perioada 04.07.2011 - 23.02.2012, poliștul a desfășurat activități în cadrul compartimentelor administrative ale Aparatului Județean al L.J.P.F. Vaslui, S.P.F. Huși și S.P.F. Berezeni, la program normal de 8 ore, în baza Fișelor de sarcini nr. 633420/18.07,20) 1, nr. 621260/25.08.2011, nr, 638595/19.09.2011, sarcini stabilite în conformitate cu art.65 alin.(4) separat față de fișa postului pe care a fost încadrat înainte de suspendarea raporturilor de serviciu. Începând cu data de 23.02.2012, după desființarea fostelor inspectorate județene (Botoșani, Iași, Vaslui, Galați, Brăila) și înființarea Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Iași (15.12.2011), poliștul a fost preluat și menținut în continuare la dispoziția Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, desfășurând activități la compartimentul Ture serviciu al Sectorului Poliției de Frontieră Huși, cu program de lucru în ture 12/24 ore, 12/48 ore, conform Fișelor de sarcini nr. 1431172/23.02.2012, nr. 1434148/15.10.2012 și nr. 1174353/12.08.2014 documente diferite față de fișa postului pe care a fost încadrat poliștul.

4.2.6. Conform art.4 alin. 2 și 3 Cap.II, Anexa VII din Legea nr.284/2010, salariul lunar al poliștului se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și alte drepturi salariale, iar salariul funcției de bază se compune din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă. De asemenea, art.5 alin. 1, reglementează în continuare diferențierea salariilor de funcție prin clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea. Textele menționate sunt de strictă interpretare pentru că se includ într-un act normativ care reglementează în mod exclusiv salarizarea, stabilind norme speciale doar pentru unul din domeniile reglementate în mod general de legea nr.360/2002. Astfel, drepturile bănești de care poate beneficia poliștul în virtutea situației sale de „pus la dispoziție” sunt doar cele care compun salariul funcției de bază, cu excepția salariului de

comandă, care oricum nu ar fi făcut parte din drepturile salariale ale acestuia deoarece acesta nu a ocupat o funcție de comandă, cu raportare la salariul de funcție minim al polițistului, corespunzător gradului său profesional. Drepturile bănești solicitate de polițist reprezintă sporuri (sporul pentru condiții vătămătoare și sporul de noapte), categorie reglementată distinct de actul normativ, care, deși intră în componența salariului timar, nu este inclusă în salariul de bază.

4.2.7. În ceea ce privește solicitarea petentului de acordare a concediului de odihnă suplimentar, se arată că nici acest drept nu este prevăzut a putea fi acordat polițiștilor puși la dispoziție. Art. 13 alin. I din H.G. nr. 1578/2002 privind condițiile în baza cărora polițistul are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare prevede în mod clar faptul că doar polițiștii care își desfășoară activitatea în condiții deosebite sau speciale, stabilite potrivit legii, au dreptul la un concediu de odihnă suplimentar. Mai mult, punctul 8.3 lit.c din Normele Metodologice pentru aplicarea H.G. nr. 1578/2002, Anexă la O.M.A.I. nr.438/2003 pentru aprobarea acestor norme, prevede că nu se ia în calcul perioada punerii la dispoziție la stabilirea timpului efectiv lucrat în condiții de muncă ce dă dreptul la concediu de odihnă suplimentar.

4.2.8. Referitor la solicitarea de obligare a reclamatului la înscrierea în documentele de evidență a activității desfășurate a drepturilor aferente stagiului de cotizare conform condițiilor de muncă deosebite sau speciale, în funcție de locul efectiv de muncă, se precizează că potrivit art.2 din H.G. nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiști: „Polițiștii în activitate care lucrează în condiții deosebite și speciale, stabilite pentru personalul civil în condițiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de încadrarea în condițiile de muncă prevăzute pentru acesta, prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu avizul structurii proprii de specialitate cu atribuții de inspecție a muncii. ” De asemenea, dispozițiile art.6 din acest act normativ prevăd că „Stabilirea metodologiei de încadrare a locurilor de muncă și activități/or desfășurate de polițiști în condiții deosebite, speciale și alte condiții, procedura de nominalizare a personalului care își desfășoară activitatea permanent sau în anumite perioade în aceste condiții, nominalizarea locurilor de muncă, unităților, activităților și/sau a funcțiilor, precum și evidența perioadelor de activitate în aceste condiții se fac prin norme interne de aplicare a prezentei hotărâri, aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu avizul structurii proprii de specialitate cu atribuții de inspecție a muncii. ”.

4.2.9. Prin urmare, conform legislației aplicabile polițistului, încadrarea în condiții de muncă deosebite, speciale sau alte condiții este strict legată de ocuparea unei funcții în exercitarea căreia activitățile desfășurate efectiv și locul de muncă au caracter permanent potrivit fișei postului și sunt în concordanță cu atribuțiile specifice ale compartimentului din care face parte, așa cum sunt definite în Regulamentul de Organizare și Funcționare. Înșă, art.65 alin.4 stabilește că polițistul pus la dispoziție îndeplinește numai acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite în scris de șeful unității de poliție, astfel că în această perioadă polițistul nu ocupă o funcție și nu are o fișă de post. Situația în care se află și sarcinile pe care le îndeplinește nu au caracter permanent, ci temporar, până la clarificarea situației sale. De asemenea, deși acest text de lege prevede în teza finală că polițistul pus la dispoziție beneficiază de toate celelalte drepturi înscrise în statut, se observă că art.28 lit.k prevede că polițistul are dreptul la încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau

alte condiții potrivit legii, ori, așa cum am arătat legislația specială în acest domeniu prevede neacordarea acestui drept. Pentru aceste motive, se observă că polițistul nu are dreptul la încadrarea în condiții de muncă deosebite sau speciale a activității sale desfășurată în perioada punerii la dispoziție, astfel încât I.T.P.F. Iași nu poate fi obligat la înscrierea în documentele de evidență a drepturilor aferente stagiului de cotizare conform condițiilor de muncă deosebite sau speciale.

4.2.10. În ceea ce privește discriminarea invocată, Legea nr.360/2002 reglementează activitatea polițistului, ca funcționar public civil, cu un statut special conferit de îndatoririle și riscurile deosebite pe care exercitarea profesiei le implică prin natura sa. Dispozițiile art.65 din această lege reglementează situația specială în care față de polițist s-a pus în mișcare acțiunea penală sau care este judecată în stare de libertate. Față de polițistul aflat în una din aceste situații se ia măsura punerii la dispoziție. Consecințele acestei măsuri, sub aspectul sarcinilor și atribuțiilor de serviciu și sub cel pecuniar sunt reglementate distinct de art.65 alin.4 și 6. Coroborând aceste dispoziții cu prevederile art.65 alin.3 și 4, Cap.II, Anexa VII din Legea nr.284/2010, cu cele menționate din H.G. nr.1.822/2004 și normele de încadrare a polițiștilor în condiții de muncă, aprobate prin O.M.A.I. nr.489/2005, precum și Normele Metodologice pentru aplicarea H.G. nr. 1578/2002, Anexă la O.M.A.I. nr.438/2003, rezultă cu evidență că, pe durata cercetării și judecării în stare de libertate, legiuitorul a înțeles să sancționeze polițistul cu restrângerea unor drepturi, ținând seama de prejudiciul adus prestigiului funcției de polițist prin cercetarea și judecata penală începută cu privire la acesta, dar fără a ignora prezumția de nevinovăție. Textele sunt foarte clare, atât în ceea ce privește caracterul restrictiv al drepturilor acordate, cât și scopul punitiv al acestei restrângeri.

4.2.11. Compensarea drepturilor de care este privat polițistul pe timpul punerii la dispoziție, cât și repunerea sa în toate drepturile anterioare, se va face în condițiile art. 65 alin.6 din legea nr.360/2002 și art.65 alin.4 Cap.II, Anexa VII din Legea nr.284/2010, în cazul în care se va dispune achitarea sau încetarea procesului penal. Având în vedere această reglementare, specială în cazul polițiștilor puși la dispoziție, argumentele reclamantului, ce invocă încălcarea de către angajator a unor principii generale precum egalitatea între polițiștii care desfășoară aceleași activități, în ceea ce privește acordarea unor drepturi, apar ca fiind neîntemeiate, întrucât reclamantul apreciază discriminarea în raport cu legislația de drept comun a muncii, invocând Codul muncii și Constituția, și nu în raport cu normele speciale aplicabile, pe care le ignoră. În acest sens, se arată că aprecierea existenței sau a inexistenței discriminării în cazul de față trebuie să se facă prin raportarea la aceeași categorie de polițiști, respectiv care ocupă o funcție și se bucură de toate drepturile prevăzute de statut, sau care sunt puși la dispoziție, ce desfășoară doar anumite sarcini stabilite în scris de șeful unității și care nu beneficiază de toate drepturile stabilite pentru polițiști. Astfel, ar exista discriminare doar în măsura în care instituția ar stabili și aplica un tratament diferit între polițiștii care se află în aceeași situație cu reclamantul, și anume la dispoziția instituției. Comparația însă este făcută de reclamant între polițiști a căror situație legală este reglementată în legislație în mod diferit, astfel că diferențele existente între aceste categorii distincte în ceea ce privește drepturile de care se bucură nu poate fi numită discriminare, ci consecință a modului diferit în care este reglementată situația for juridică, și a propriilor fapte de natură penală, care i-au adus în această situație temporară.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că, potrivit înscrisurilor aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, nu este o situație comparabilă între petent și colegii săi și astfel nu sunt întrunite elementele unei fapte de discriminare.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.2.2. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000

republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.3. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar, apreciază că se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește neacordarea sporului de noapte, sporului pentru condiții grele de muncă și toxicitate, precum și concediul de odihnă suplimentar. Colegiul director apreciază că nu este o situație comparabilă între petent și colegii săi și astfel nu sunt întrunite elementele unei fapte de discriminare.

5.2.4. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea, astfel cum este formulată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentei, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 07.09.2016

Motivale de fapt și de drept redactate
Tehnoredactat D.D.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.